

פ ר ו ט ו ק ו ל

פשיבת ועדת החקירה - מלחמת יום כפור

7534

ט"ז קל"ד - 1.8.74 - אהה"צ

רשמה ת.כ

הקד - אל"ם ג. אלשור

היו"ר אגרנט: מה שמך?

ג. אלשור: גדעון אלשור.

היו"ר אגרנט: מקורם אלטשולר?

ג. אלשור: כן.

היו"ר אגרנט: אתה מצהיר בהן צדק לומר את האמת?

ג. אלשור: כן.

היו"ר אגרנט: העדות שלך סודית והדיון סודי.

ספר לנו כמה פרטים על קורות חיך, היכן נולדת, מהי ופרטים צבאיים.

ג. אלשור: נולדתי בארץ בשנת 1928. התחנכתי ברחובות. התנדכתי לצבא

הבריטי, לכריגדה, לגדוד השלישי, בסוף 1944 אני הוטב.

אחרי שחזרתי ארצה הייתי שייך לארגון להתישבות של חיילים משובחים בשם נבו

ליד נהלל. במלחמת השחרור שירתתי בחטיבת גבעתי גדוד 52. כאשר קם הגדוד של

משה דיין, גדוד 89 של חטיבה 8, עברתי לגדוד 89 והשתתפתי בכל הלחימה של הגדוד

עד כמה המלחמה. עברתי קורס קצינים מחזור ד' במלחמה, ביוני 1948, והמסכתי

לשרת בקבע אחרי המלחמה עד היום הזה, פרט לתקופה קצרה לאחר שהתחנכתי, כאשר

הלכתי ללמוד באוניברסיטה. זה היה בשנת 1952.

היו"ר אגרנט: איזה דרגות עברת?

ג. אלשור: אני היום אל"ם, עברתי את כל הדרגות עד אל"ם.

דרגת קצין - סג"ם - קבלתי במסגרת חטיבה 8 על-ידי המח"ט

אלוף יצחק שדה. הייתי ספקד חטיבת חי"ר בדרגת סרן וחטיבת גבעתי. הייתי קצין

אג"ם של חטיבת חי"ר בדרגת סרן, ס"פ טנקים בדרגת סרן בשנת 60-1959, ואז הלכתי

הער - אל"ם ג. אלשור

לפנ"ם, במרתי אח סו"ם והייתי מפקד גדוד סנקים מלואים בסוף 60 או החילת 61, אחר-כך מפקד גדוד סנקים סדיר ב-1962 (אותו גדוד שהייתי בו סוראי וט"ם חי"ר). הייתי סגן מפקד חטיבת סנקים, החטיבה 60, במשך שלוש שנים. בחטיבה הזו היא הייתה חטיבה 204, לשעבר 27. במלחמה ששת הימים הייתי סגן מפקד החטיבה ואז נמצאתי במלחמה באזור רפידיים. אחר-כך הייתי מפקד חטיבת סנקים, הקמתי את חטיבת הסנקים הרוסיים - הטיראנים, והייתי המח"ט של החטיבה במשך ארבע שנים.

לסקוב: זו החטיבה של יואל גונן?

אל"ם ג. אלשור: הוא קיבל אותה לפני ב-10.8.1973. לצערי הקב, חודש וחצי לפני תחילת המלחמה. עד כמה שהתחננתי לפני הרמטכ"ל שיתן לי עוד שנה אחת להיות מח"ט, ולא להיות ראש סה"ד-תו"ל (תורה לחימה) במטכ"ל, לצערי הרב הוא לא הסכים בשופט פנים ואופן. הוא אמר: ארבע שנים מח"ט זהו.

~~אחרי שמסרתי את החטיבה לאל"ם יואל גונן ב-20.8.1973~~
התננתי לראש מחלקת תורה לחימה במח"ד במטכ"ל, ואחרי כמה ימים קבלתי סגני מיטנה של ראש אוגדה 143.

יש עוד משהו שקשור לענין: כאשר מסרתי את החטיבה ב-10 לאוגוסט, נתבקשתי על ידי מפקד הגייס ואלוף פקוד דרום, להשתתף בהרגיל שלדי אוגדתי של אוגדה 143 בחור מח"ט 8, אחת משלושת החטיבות של האוגדה במשך כמה ימים. השתתפתי בחור מח"ט 8.

לסקוב: של בירו?

ג. אלשור: בירו קיבל אותה אחר-כך. בירו קיבל תפקיד של ראש מטה ואני שהייתי מיועד להיות ראש מטה, שחקתי תפקיד של מח"ט 8. הנסוק היה שהוא הכין את התרגיל כאיש הסדיר המחזיק את האוגדה, ואם אני אכנס לתפקיד, לא אהיה בקי בענין. דגש להיות מח"ט זה לא בעיה, אז חתיה מח"ט של חטיבה 8.

היו"ר אגרנט: זה באוגדה 143?

ג. אלשור: כן. סילאתי בהתקיל תפקיד של מפקד חטיבה. התרגיל הסתיים בחצי השני של חודש אוגוסט, אינני זוכר בדיוק את התאריך

העד - אל"ם ג. אלשור

היה זה חרגיל שלדי-אוגדתי כמפקד האוגדה היה אלוף אריאל שרון, חלק מהזמן הוא לא סיקר, איני זוכר בדיוק את הסיבות, ותא"ל יעקב אבן, אז אל"ם, שהיה סגן מפקד האוגדה, סילא את מקומו כמפקד האוגדה בחלק גדול של החרגיל, אריק השתתף בסיכום החרגיל, ואני מלאתי המקיד של מה"ט 875 בחרגיל, זו הייתה בעצם ההיכרות הראשונה שלי עם אוגדה 143, בשבוע החרגיל והסיכומים, אך זו לא היכרות מספיקה כדי להיות רמ"ט פעולה ככל אלף הדברים בהם צריך להיות מעורה.

כגמר החרגיל, מיד נכנסתי לתפקיד החדש שלי, בחור ראש מחלקת תורה לחימה, ולא התעסקתי במנוי המישני שלי באוגדה, עד יום שישי ה-5 באוקטובר, כאשר בחוקף היותי רמ"ט לפיקוד תורה לחימה במסכ"ל אסף אותנו ראש מה"ד, אלוף מנדי מירון, ואמר: יש מצב כוננות מיוחד, שארו כנתיים, כוללות לקרוא לכם היחידות שלכם, כי במה"ד לכל אחד יש מנוי מישני. אז התקשרתי לאוגדה, שאלתי מה העניינים, אמרו לי שהסגל הסדיר של האוגדה בכוננות לגיוס, להיות בבית ולהיות מוכן לקריאה, כיום שישי ערב יום הכפורים לא התקשרתי יותר, וביום שבת ה-6 לחודש, בשעה 8.00 או 8.30 צלצלתי ביוזמתי לאוגדה, ואז אמר לי קצין השליטה: מפקד האוגדה ישנו כאן, כל המטה ישנו, החכוננו לקרוא לך, כוא מיד. נדמה לי שאז עוד לא ניתנה פקודת הגיוס. נסעתי מהר מאד והתייצבתי במפקדת האוגדה, כאשר הגעתי למטה האוגדה במחנה ששה תימן, כבר הגיעה פקודת הגיוס. מה שאני זוכר מאותו יום, הוא שמפקד האוגדה נתן לנו חדרון לפני שהוא ירד עם חולית הפקוד שלו לסיני, לא הבנתי איחי אך יש לי מנעס קטן בבית, ולפי החדריה הוא אמר: בסופו של דבר נבקיע ונצלה את התעלה בגזרת דובר סואץ. יש לחלק מפות קוד ותוך כדי הירידה למטה, ללמוד את המסימה הזו, כי זה היה במסגרת הכנון מבצעי מוקדם - "חחול מדבר" נדמה לי, המסימה של האוגדה.

בחדרון הוא נתן הוראה על תנועה שהירה ככל האפשר

לעבר סיני, קבע שמיקום המפקדה העיקרית יהיה באום סחצה.

מה יש שם?

היו ר' אגרנט:

ג. אלשור: מקום שהתחילו להכינו כדי שיטמטט מוצב פקוד. הוא עוד לא היה מוכן זה היה בהתחלת העבודה. נקבע ששם תהיה המפקדה של האוגדה, זה היה בשלב ראשון. הוא נתן הוראה להסתפק בהורדת צוותי הסנקים בעדיפות לפני כל דבר אחר, הוא תדרך על חלוקה מפרה ולמוד שש, על

4.10.
ת.כ.

ועדה החקירה-1.8.84
ישיבה קל"ר - אח"צ

7534

הער - ג. אלטור

לסוד מילות קוד, והוא ירד יחסית די מוקדם למטה, לכוון סיני. החתלקנו
בעבודה כך, שסגן מפקדה האוגדה, אנוכי וקציני מטה נוספים, עסקנו בארגון
האוגדה והורדתה למטה, כאשר מפקד האוגדה וחלליה הקוד הקדמית (החפ"ק)
רצים למטה כדי ללמוד את השטח, לקבל גזרה ולהיות פוכנים להכניס את האוגדה
למלחמה.

קבענו לפני המלחמה שיטה חדלוק של הכוחות באמצע
הדרך, כי הפקודה היתה לנוע על שרשרות למטה, ככלל חלק מהטנקים שהיו לאוגדה
במחנה פלוגות (פלוג'ה לשעבר).

המסך רשמה י.ע

ועדת החקירה, ישיבה קל"ד
1.8.74, ישיבה אחת"צ
הער: אל"מ גדעון אלשור.

ת.כ.
יע.

7535

אלשור:

סקום שבו האוגדה חלק ממנה הית.)
במסך כל אותו היום והלילה עסקתי בארגון קיאות
ורחיפתם למטה. הטיבה 421 לדוגמה, הטיבה שנקים שהיתה אמורה לסנות 111
סנקים, במסנני החירום היו לה 21 או 22 סנקים בלבד. שארית הסנקים היתה
צריכה לקבל בכית ספר לשריון במחנה גוליס וכבית ספר לשריון במחנה שכטה
וכמה סנקים בכח"ד 20 (בסיס הורבה של חיל חמוש בצריפיף) וכמה סנקים מתל-השר
במשר - סרכז סקום רכב - אני לא זוכר שאיפה עוד. רכב רך היינו צריכים לקבל
מכה"ד 7, צריפיף, מצאליס איפה שהיתה הטיבה 500 שיררה עם כל הרכב ולא
השאירה לנו את הרכב שהיתה צריכה להשאיר לנו. נ"נים וכן הלאה ופעור כל
מיני בסיסי הרכה. לדוגמה הטיבה 421, גם למטה האוגדה, קשר לכל היחידות
האוגדהיות, היינו צריכים לקבל השלמות ופריטים מכל מיני בסיסים ומוסדות.

ד"ר נבנצאל:

כל היחידות הגיעו במישרין למקומות שכתב
היו צריכים לקבל את הרכב ?

אלשור:

הפילואים היו צריכים להגיע לשדה הימן
למחנה נתן ולמנה פלוגות. איפה שהיו היחידות
של האוגדה, מסנני החירום. את הרכב היינו צריכים למשוך מהיחידות כדי
בעזרתו, זה חלק אורגני היה צריך להיות של הרכב המסייע וכן הלאה.

ד"ר נבנצאל:

מי הביא את זה ?

אלשור:

גם הסבל הסדיר וגם שלחנו אנשי פילואים
למשוך את הרכבים האלה. זה לא היה הרכב
המידוע לאסוף את אנשי הפילואים. וזה היו האוטובוסים, וגם עם
זה היו צרות גדולות.

ד"ר נבנצאל:

זה היה הרכב שהפילואים היו צריכים להפעיל
אותו ?

אלשור:

הם צריכים להגיע למחנה הקבע להצטייד כחילוים
ואחר כך חלק מהרכב למשוך, כי המקורה לפני
המלחמה היתה שצריכים להיות מוכנים ב-24.

ועדת החקירה, ישיבה קל"ד
1.8.74, ישיבה אה"צ
הער: אל"מ גדעון אלטור.

7536

אלטור:

ההכנון היה כזה שמסלים ציוד לרכב, דלק
וחמושה, מסלימים את זה, בכל סיני מקומות
ואני אומר גם היום, עדין לא שושלם המחזור. עד מסוף.
אני יכול לחת לכם דוגמאות קונקרטיות גם היום, אם תפרוץ מלחמה
יש לנו בדודים שהוצאנו ציוד מהימ"חים הם נמצאים בראס סודר, אם תפרוץ
מלחמה, פי שיכוא לימ"ח לא יהיה לו את הציוד הזה.

החמושה של האוגדה, היו חלקם בכונקרים כמחנות
הקבע של האוגדה וחלקם היה צריך להוציא מחוץ מרכזי החמושה. גם של
סרם, גם של באר שבע אפילו חלק מספחה רסון. ואני זוכר. בבאר-שבע לפחות
היה פקק כזה להוציא כסויות כלכך גדולות של החמושה שהיה צריך, בפרק זמן
כל כך קצר עם כל כך מעט יציאות שאפשר להכניס רכב או למשוך החמושה זה
היה מתוכנן גרוע לפני המלחמה. היו לנו בעיות ובסלב מסויים קבלתי פקודה
מראש המטה של הפקוד אז הת-אלוף שרון להוריד למטה סנקים גם אם הם לא
חמושים בכל החמושה. כי למטה בסיני היו צריכים להיות עירומי החמושה
ואפשר היה אולי לחמש חלק מהסנקים בסיני. היה מצב שסנקים היו מוכנים
לצאת פרט לחמושה, היה פקק נוראי מבסיס החמושה העיקרי בבאר-שבע.
אז עדיף היה, וזה היה שקול נכון באותו רגע, להוריד את הסנקים בסיני
לא מלאים בחמושה, ולהחמלא ממה שיש בסיני, כעירומים.
כך אנחנו גם עשינו לחלק מהסנקים.

היו לי הרבה קריאות שלפני יות מכל רחבי
הארץ שלא היו מספיק אוטובוסים לאנשי הפסגה המילואים להגיע לבסיסים.
יכולנו להקדים את הורדת הכוח אם היו מספיק אוטובוסים.
אני לא בא כטענות לאף אחד, היה יום כפור וכולנו הלפתענו. אבל זה
היה פנצר רציני מאד. מחסור באוטובוסים. להביא את האנשים מהר לימ"ח
להצטייד.

עוד בעיה קשה מאד הייתה הצפיפות על הציור.
להוריד כל כך הרבה כוחות על כביש אחד ציר אחד, באר-שבע, שכטה
גבל ליבני ל רפידים, סטה. אני בקשהי גם להשתמש בציר החוף אפרו
לי אחרים, עוכרים בציר ההוא. רציחי חלק מהכוחות להעביר מכוון רפיח
רמסס לרות, לא ניתן לנו. והיתה פרשה שחלק מהסנקים הוסעו על מובילים
ישנים שכן ניתן לנו, נדמה לי שנתנו לאוגדה 25 מובילים ישנים.

ועדת החקירה, ישיבה קל"ר
1.8.74, ישיבה אחת"צ
הער: אל"ם גרעון אלשור.

7537

אלשור:

בשביל להעביר חלק מהטרמפים של הטובה 58
785 שהיו כפלוגות, חלק אחר היו על שרשראות
הם היו צריכים להגיע כפלוגות לבאר-שבע, אז הסוכילים האיטיים האלה
עכבו את התנועה, לאבדף לרכב רך, לרכב סהיר יותר, כי הם נסעו לאט.
הסנקים לא נסעו על הכבישים, נסעו לצדי הכבישים, איפה שרק ניתן היה לנסוע.
עמדנו כל היום מרגע שהגעתי וכל הלילה,

כ-7 בבקר, אני חושב, סגן ספקר האוגרה,
אז היה אל"ם יעקב אבן, עזב, אחרי שהורדנו בערך סדר גודל של כשתי חטיבות
לא שתי חטיבות אורגניות, אלא סך הכל כוחות בסדר גודל כזה, ואני נשארתי
ככדי להוריד את הסוף. אחר כך להצטרף לסטה.

אני חושב שבסביבות הצהריים כ-7 לחודש
או כשעות המוקדמות של אחר הצהריים, אחרי שויברתי עם שני המחטים של שתי
החטיבות, הם אמרו לי לכל אחד נשאר עוד להוריד עוד כפלוגה מהחטיבה או פשהו
כזה וגמרנו לסטוך מה שניתן היה בכית הספר לשריון. אני לא נכנסתי לעוד פרטים
שהיו, היינו צריכים למשל לקבל פכשירי קשר סכית הספר לשריון. באנו וחלקם
לא מצאנו אותם. באנו וחלק אחר היינו צריכים לעקור משולחנות הלסוד ולהוסיף
לסנקים שהיו בסדנה, בגוליס, זה מקום קרוב אחד לשני. כך שהיו המון תקלות
קטנות ועסקנו כל הזמן בהשלמות. כפי לקטור את הדברים. ב-7 לחודש אחר הצהריים
אני היה לי אוטו וליאנט טוב, עם סירנה, ירדתי במהירות האפשרית ביותר, כמובן
עברתי על כל חוקי התנועה עקפתי מימין ומשמאל, וסנקים, וירדתי לסטה
למקום שבו צריכה היחה המפקדה העיקרית להמסקס, בג'כל אום-מחצבה.
(רפידים-ציר פרוי-כביש הרוחב-ג'כל אום-מחצבה - מסביר המקום על הספה).

ירין:

בין המיטלה והג'ידי.

אלשור:

לא, צפונה לגירי ולמיחלה. יש כאן עוד דרך
מקבילה. צפונה מזה. שם בהחלה לפי התכנית
אמרו לנו, שהמפקדה שלנו תהיה. כשבאתי מצאתי שהמפקדה ירדה לסטה, ירדתי
לסטה.

ועדה החקירה, ישיבה קל"ד

1.8.74, ישיבת אחה"צ

הער: אל"ם גדעון אלשור

7538

אלשור:

בדרך שלי למטה, בתנועה, נצלתי את התנועה

לדרכן את הכוחות להפיר "פלונטריים" על הכבישים

בשכיל כל מיני פתרונות לחת למפקדים ולחיילים בשטח והוראות כלליות, כי

אני לא ירדתי כך, אלא הורידו לכולם את הפקודה הפללית שנעים לכוון

רפידים, אמורים לתדלק פעם בגבל ליכנוז ופעם כרפידים, וכאן החפ"ק

חוליית הפקוד הקדמית היתה צריכה לקלוט את הכוחות ולהכניס אותם לקרב.

חשבנו גם שהמתסים ירדו יותר מוקדם המגדים ירדו יותר מוקדם והם יתחילו

כל אחד בקשר לכוון את הכוחות ולהכניס לאן שצריך.

נצלתי כל הזמן את התנועה הזאת שלי למטה, גם-השבתות והגעתי בחשיכה.

לאזור אוט-מחצבה. הגעתי כבר מאוחר בלילה. כאן בשלב הזה כשבאתי לכאן

עדין המפקדה העיקרית לא קבלה את הפקודה לדלב לסטה. אריק וחוליית

הפקוד שלו הם יצאו לסטה, בגתה-פאגה- כי נאמר לו לקבל את הגזרה

וכן הלאה. יותר מאחר העבירו את הפקודה לעבור לסטה. באחי בשעה שהמפקדה

מתחילה להתפרס. ואז בקשר שמענו לנוע לכוון סטה וכאן חיכנו לי כבר

הג'יפ הקרבי שלי, היה לי כבר קשר אלחוטי, הוריתי לסא"ל אחד, עמוס

נאמן שמו, מהצנתנים, מילא המפקיד רציני מאד בכל הקרבות באחזקה ראש

הגשר, הוא היה מסופח בטוב לאוגדה לצורך הפעלת המשולכים (מה שאנו

קוראים) בחוף זחל"ם שממנו יש קשר אויר, צנתנים וכו'. הוריתי לו

להעביר את המפקדה לכוון סטה. ואני לא הכרתי כל כך טוב את סיני

כמו אחרים. אני רצתי לכוון סטה. הגעתי לסטה לפנות בקר, ב-2 או

3 לפנות בקר.

כאשר הגעתי לסטה היה שם כבר מפקד האוגדה

עם חוליית הפקוד שלו, התחילו בהתארגנות הראשונית של מיקום מפקדה.

ואז נאמר, כלומר החקנתי את עצמי עם כך שהאוגדה קבלה את הגזרה לשעבר

של חטיבה 14. כשחטיבה 14 עברה תחת פיקוד האוגדה, ב-875 עברה תחת

פקוד 252 שהיחה בגזרה יותר דרוסית.

אני החעסקתי בעיקר בכונקר בסדורים טכניים

שיאפשרו לעבוד כמפקדה ככל מיני מצבים. אני זוכר לפנות בקר אריק

לקח את החפ"ק ויצא לשטח, ולפי הדוות הם עברו לאזור הברגה.

כשאני כאן בעיקרית בטטה והחטיבות שלנו פרוסות לכל רוחב הגזרה הזו.

חטיבה אחת, 600, לאזור כשוף חמדיה. חטיבה 14 השקועה והקרועה

שהוספנו לה כוחות משלנו לאזור מכשיר וחמוטל עד האזור הזה,

וחטיבה 421 החזיקה באזור הזה. זו היתה פריסת האוגדה אז,

ועדת החקירה, ישיבה קל"ד
1.8.74, ישיבת אחת"צ
הער: אל"ם גרעון אלשור

7539

אלשור:
זאת הייתה פריסת האוגרה, העיקרית
ישבה כאן, אריק עם החפ"ס ישב על ידו
הכרבה, ואני זוכר שבשלב הזה הוא סקר ען ג'קי, יעקב אבן, לצאת
עם חוליית הסקר שלו ולשלטם בעיקר בגזרה הדרומית.

המשיכה א.ר.

7540

ג' קי יותר מאוחר בקרב כאילו פיקד על חטיבה 600, הוא ייעץ למח"ט מה לעשות ואיך לעשות. הוא כעצם לא פעל במח"ט, אבל פיקד על המח"ט, כאשר לא היו לו כוחות נוספים. זו בערך הייתה הפרישה של האוגדה בתאריך 8 לחודש.

לא ב-7?

לסקוב:

זה היה ב-8 לחודש. ב-7 ירדנו. וב-8 כבוקר
זו הייתה הפרישה של האוגדה.

ג. אלטסולר:

שלוש חטיבות?

היו"ר אגרנט:

ג. אלטסולר:
כן. כאשר חטיבה 875 האורגנית שלנו עברה לגזרה הדרומית ואנו קיבלנו מהאוגדה היא את חטיבה 14 שהחזיקה את הגזרה הזו. עשינו החלפת של חטיבה. כסובן אבן התחזקה שלנו המשיך להתקדם אגד הארטילריה שלנו נע קדימה ונפרס באזור שבין ניוקון לציר סליסטן. ואני זוכר שזו הפקודות היו לבלום את האויב. אני זוכר את היום הזה מעט, לא את כל הפרטים, כי זה היה היום הקשה ביותר מבחינתנו, מבחינת האוגדה שלנו כשלב הבליטה, בשלב הראשון של המלחמה, כאשר לא היו לנו הצלחות מסוארות. היום הקשה אחר-כך היה ב-15-16 לחודש כאשר עשינו את ההקעה וצלחנו לצד השני. אבל לא בזה אנו עוסקים.

אני זוכר בקשר שארץ ביקש מהפיקוד רשות לחקוף

עם האוגדה השכנה של 162. זה היה כבוקר, אינני זוכר את השעה, כאשר האינפורמציה

שהייתה לנו שהאוגדה של ברן צריכה לחקוף מצפון לדרום, לנקות, עד מקום מסויים

להצטרף אלינו, ובשלב שני כאילו גם אנהנו היינו צריכים להצטרף לנקות את האזור.

754i

באיזה שעה פנה אריק לפיקוד בהצעה הזו?

לסקוב:

אינני יכול להגיד באיזו שעה.

ג. אלטשולר:

באיזה יום?

לסקוב:

כ-9 לחודש, בכור; בסביבות שעה 8,

ג. אלטשולר:

כאשר עמדו שברן סתהיל לתקוף, ואנחנו עמדנו על הגבעות, אני הייתי בטסה, אבל לפי הנתונים שהיו בידי והיתה לי שליטה עם הקשר סיידית אל כולם וקיסרתי כל הזמן בגזרה הדרומית לפיקוד. כי בבונקר שלנו בטסה פראש היו קווים ישירים טלפוניים ישירות לפיקוד, ששם ארגנו את ההליקופטרים להוציא את הנסגעים, חיקוני הסנקים, קבלת סיוע התקפי של פטוסיס שדרשנו. זה הקל עלינו מאוד, אפילו בלי רדיו, אבל עם האזנה מצויינת של רדיו שנשארה עוד מתקופת ההתשה.

מה היתה תשובת הפיקוד?

לסקוב:

התשובה היתה לא לזוז מהמקום. ואני זוכר שפעם ופעמיים הוא אמר שכאן צריך לתקוף עם כל

ג. אלטשולר:

מכוה של שחי האוגדות ביחד.

מי אמר את זאת?

היו"ר אגרנט:

אריק. ביחד, כאשר ברן תוקף, שגם אנחנו נתקוף.

ג. אלטשולר:

אז היו לנו בערך 230-240 סנקים באוגדה¹ פפס ששו האוגדות תתקופנה יחד. ואז קיבלנו פקודה, אני קיבלתי את הפקודה, אני חושב סגורו בטלפון או באלחוט בטסה, והעברתי לאריק; אני חושב שהעבירו את זאת לאריק בדרך אחר גם כן. נאמר שהסבב אצל ברן הולך מצויין. אנחנו לא נשתהף בקרב. ברן יעשה את העבודה לבד. אנחנו יורדים, ותכננו שהאוגדה תרד בשני צירים, בציר כספי-כרוניקה ובציר סבדיל. פשני הצירים האלה האוגדה תרד למטה לאזור המיתלה או לציר המיתלה, התקוף ותכבוש גשרים של הפצרים מול העיר סואץ ותכבוש את הציט סואץ.

7542

בכנצל:

מתי שתזוון כציר?

ג. אלטשולר:

סיידית.

היו"ר אגרנט:

כאיזו שעה זה היה?

ג. אלטשולר:

בבוקר. כסביבות חשעה בבוקר.

בכנצל:

הכנתי קודם שהוראה היתה לא לזום.

ג. אלטשולר:

בבוקר ההוראה היתה לא לזום. הוא אמר חרשו לנו לחקוף עם כרן ביחד מכיוון מזרח לכיוון מערב.

בכנצל:

זה היה כסביבות שמונה?

ג. אלטשולר:

כן. הפקודה היתה לא לזום במקום.

בכנצל:

מתי היתה הפקודה לזום בשני הצירים?

ג. אלטשולר:

יותר מאוחר. אני חושב מיד אחרי חציית שעה או שני אינני זוכר את השעות המדויקות. הפקודה היתה

לעזוב הכל ולרוץ מהר למטה. נתנו פקודה להטיבות ---

בכנצל:

אהה ידעתי מאלו הוראות קיבל אריק בערב לפני זה מאלוף הפיקוד?

ג. אלטשולר:

אני חושב שבבוקר כשהגעתי, לפנות בוקר, התרכזתי בהוראות שאנו כולמים בגזרה שלנו. זה מה שאני

ידעתי, זה אני זוכר היום.

בכנצל:

אבל תכנית ליום?

ג. אלטשולר:

בבוקר השכם ידעתי על התכנית שברן צריך לחקוף מצפון לדרום ואנו צריכים לעסוד כאן, לבלום אה האויב בגזרה שלנו והוא צריך לנקות ש לאזור האגם הפה הגדול. אנחנו כולמים כאן, אינני רוצה אפילו להגיד פרטים, אנו כולמים כאן אה האויב וברן ידרס מדרום לצפון

צדין:

אני רוצה לקוא לך שיתת מיומן הפיקוד בין האלוף ובינך ב-0617 בבוקר ה-8 לחודש: "אריק לא יתקוף

לפני הצהרים למעוזים. יתקוף בדרום בצהריים, ישמיד את הכוחות של האויב ויתפוס טרם על הגשר. יעבור מערבה, יעבור את העים סואץ, יוצב קו בין מפצח לעטרה,

7543

לא יכניס יותר מחטיבה או חטיבת הגדוד. מסכיר את החכמה של ארוק".

ג. אלטשולר: אני טון טעיתי בדבר אחר, בשעות. אסרתי אולי שעה שמונה.

יריב: אז זה היה בשעה שש?

ג. אלטשולר: כן. זה היה סוף הקיץ אבל כש היה אור מלא. אני זוכר שכאשר דיברנו על כך, היה אור מלא. ידעתי על פקודה לפני כן שאנו בולטים כאן (מצביע על ספה) וברן תוקף מצפון לדרום. אז אם כן, העניין הזה היה שעה או שעתיים יותר מוקדם. אם נכון מה שכתוב כאן. זה מה שאני זוכר.

יריב: אתה זוכר פקודה כזו?

ג. אלטשולר: יורדים כן. הפקודה הזו אוסרת שאנו תתפאס פלם מצפון לדרום, חוקמים כאן, מעבירים לא יותר מחטיבה פלוס משהו, וצולחים על ידי זה שהופסים גשר נצחי.

יריב: טרמפ?

ג. אלטשולר: כן. זה א היה אני חושב, כשכבר הגיעו דיווחים מאוגדה 162 שהכל פאה אחוז בסדר. כי שמועה הגיעה אליאחרי הפלחמה שבמסכ"ל, בכור שחו לחיים ואמרו שבפירדאן הכל בסדר.

יריב: לא בשעה זו. נגיע לזה.

אני רוצה לקרא לך מהיוסן בשעה 6:36 בבוקר. אחה פדווה לשי, קצין האג"ם של הפיקוד: "בין הזיון לפורקן, על הסוללה המזרחית אוחר רכב ורק"ם של אויב עם עשן ושראות". זה מתצפית?

ג. אלטשולר: אני חשב שזה פסלפונים מחזיון לפורקן.

אנו בטסה היה לנו קשר טלפוני שנשאר מאחזקת הקו לפני הפלחמה וכל דסמן קיבלנו ידיעות מחזיון לפורקן מה הולך בטסה מבחינת אויב ומה שיכולתי העברתי.

יריב: אני רוצה להקיא לך מדברייך סי שחסכיר ותזכיר לנו:

ב-0642 כתוב: גדעון 143 רמ"ט (זה אתה):

קנה הפצצה מאזור הכרבה לאזור ספונטני. במסכו לאורך נזול וטליסמן ומעט מערכת

7544

ברוסף חסדיה ועד הקו עצמו. " אהה כנראה מדווח על הגזרה שלך?

ג. אלטשולר:

לא, קו הפצצה זה הקו שאנו מודיעים על
לכוכוהחינון שלא יעברו מעבר לו, כי במה מעבר
לו היל האויר חופשי לפעול נגד כל מטרה. אני מודיע להם - אם אתם עוברים
מעבר לקו הזה היל האויר עלול לפגוע בכס.

ד"ר:

אם "עד עכשיו הכון אצלנו 170 טנקים. יגיעו
עד 254 יחד עם בירו, בירו עובר לאלבטר". מה זה?

ג. אלטשולר:

יכול להיות ששאלו דיווח כמה במצבת טנקים אנו,
ואני איתי יחד עם בירו אנהנו בסביבות 250 טנקים
חסיבה 875 המסוכנת עברה ה"ם 252.

לסקוב:

גרוד טנקים אחד?

ג. אלטשולר:

זה גרוד טנקים אחד, שרמן, 50 טנקים.

ד"ר:

ב-6,42 יש לכס 170 טנקים. כחוב עד עכשיו
רוכז 250 טנקים = 170 טנקים. עד 254 טנקים

עם בירו.

ג. אלטשולר:

כן. אני חושב שיש פה עוד דבר: לי כמפקדה עיקרית
לא היה מיינץ מחטיבה 14 כמה טנקים היו לנו. הם
הלא נלחמו יומיים קודם, הם היו חסיבה מדירה בקו.

לסקוב:

הקריאה הזו של אריק לפיקוד לתקוף יחד עם ברן,
סאחר ואתה שומע על ירידה לניסן וצליחתה, האם

זה היה לפני 0617 או אחרי 0617?

ג. אלטשולר:

אני חושב שלפני.

לסקוב:

אז ברן עוד לא תקף. הוא רק יצא מבאלודה בשעה שמו

ג. אלטשולר:

אז זה לא שש ורבע. לא יתכן שזאת הפקודה בשש ורבע
זה אולי עשר ורבע.

ד"ר:

כן כחוב. אני אקריא לך פקודה של שמונה עוד.
0850 - האלוף לאוגדה 143, לא כחוב אל סי הוא

דיבר -

7545

להיות סוכן לחקירה פערבה".

ג. אלטשולר:

זה נשלב שני בהחקפה הפיקודית, נקרא לזה,
 אז אם נשעה שמונה הוא אומר להיות סוכן פערבה,
 לא יתכן שבשש הוא אומר בצעו את הירירה הזו.

ידין:

שם זו לא הוראה לביצוע. ההוראה לביצוע אחרי הצה
 אז זה נערך בעשר.

ג. אלטשולר:

ידין:

אני מקריא לך טוב מה שכתוב בשש - "אריק לא יתקו
 למעוזים. יחקוף מרום בצהריים, ויגיע לסואץ".
 בהכנית הזו ברן צריך לשחרר את המעוזים.

ג. אלטשולר:

ידין:

ב-0850 כחוב - להיות סוכן לחקירה פערבה.

ג. אלטשולר:

זה כביכול במקביל או מעט אחרי ברן.

אחרי כן תכ.

לפני כן רשמה או
רשמה תכ

הער - אל"ט ג. אלשור

ג. אלשור:

הפקודה לרדת דרוסה ניהנה הןבה יותר מאוחר, ב-10.00 אני
הושב.

ידין:

כאשר האלוף מדבר עם אריק אתה לא כחמונה? האם הוא מדבר
איתו ישירות?

ג. אלשור:

חלוי, אם הוא מדבר איתו בטלפון] היה סידור של צ"ן, איו
יורע אם באותו יום, שבאמצעותו יכול היה לדבר איתו טלפו
הפקוד האוגדתית, אני כן כחמונה. אם האלוף נכנס לרשת

ידין:

למשל ב-9.15 כתוב : אלוף - אריק: % אינני מתכוון להכניס
אותך עכשיו. אם להכנס זה רק בקצה הדרומי של הגזרה"...

ג. אלשור:

זה אחרי שאריק מבקש להכנס, שהוא אוסר לו : לא, אתה לא
חכנס עם ברן סכאן, אלא סכאן - למטה.

ידין:

כמצמד.

ג. אלשור:

על-יד האבמים.

ידין:

אחר-כך הוא אוסר: פשוט אתך למשימה בדרום. למשפחה כגון
הדרומית חכנס, רק אם ברן עם 252 לא יוכלו להתגבר ולכצע
אח המשימה". דרוסית זה יחסי, דרוסית הכוונה לגזרה הזו...

ג. אלשור:

פעם אתה באזור מצמד ופעם אתה באזור סואץ.

ידין:

זו המשימה הסופית, אם הכל יצליח.

ג. אלשור:

כן.

ידין:

לשם חכנס, אם לא יצליח.

ג. אלשור:

אם לא יצליח לברן.

הער - אל"ם ג. אלשור

אריק קסר כהברגה, וראה את הכוחות של כרן נכנסים, והוא אמר לפקוד: התמונה שלכם מסולפת, כך זה לא הולך.

שדין: איפה זה כתוב?

ג. אלשור: אני לא יודע.

לסקוב: אתה זוכר שיחה כזו?

ב. אלשור: שניאמר
אני זוכר דבר כזה / באלחוט, כאשר הוא אמר שהתמונה היא שונה, התמונה היא אחרת.

ירין: אולי שמעת את זאת בסיכוסים, אולי סאריק?

ג. אלשור: לא, לא. הייתי בסיכוס אחד בלבד, כי בתקופה שעשו את

הסיכוסים של 7-8 לחודש, אני הייתי בפאיד, והם היו טסים לרבידים לעשות את הסיכוסים. הסיכוסים לא היו מעוררי כבוד רב.

ירין: מתי קבלת את הפקודה לרדת דרוסה?

ג. אלשור: אני לא זוכר את השעה.

ירין: אם כחוב ב-10,40, אלוף לבדעון אלטשולר: "תתרכז על ציר

הג'ירי, מותר לך על ציר פוררת, אלברט יוצר סגע עם הכו סולך סמערב, כאשר תגיע לב'ירי חדווח, ורק אז נדע אם תכנס עם הכוח לסערב, או מסיכוס ישר למטה לחצות בניסן ולעבור לערבה כחתאס לפקודה. נוע בציר מבדיל, אתה יכול להזיז ער ציר הג'ירי, עד מבדיל".

ג. אלשור: היתה כאן בעיה: אוגרה 252 חוקפה או נלחמה, או נמצאה

במצב סמזרה לסערב. אנהנו צרי כים למצאת אותה מספון

לדרוס. יש כאן בעיה של הצבה כוחות וצריך לתאם את התנועה. נאמר לנו, ואני זוכר את זה, בשלב מסוים ניתן לנוע על שני צירים ובשלב מסוים רק על ציר אחד סדוע? כי תאויב כבר חדר פנימה בכמה מקוסות. אז הוא אמר כך: עד אזור זה

העד - אל"ם ג. אלטשולר - אלטור

של הג'ידי לנוע על ציר מכריל. עשינו נקודת חדלוק על-יד ססה, כדי לתרלק
אוחס, כאשר נגיע לציר הג'ידו, אז יוחלט אם אנו פונים מערכה גם בסדרת
וגם בעטיפה, או רק בסדרה או רק בעטיפה, או גם בציר הדרומי יותר.
גמרנו לרוץ מהר לססה, וגם יוחלט איך להכניס אותנו, כך או כך, בהתאם להתפתחות
הקרב עד שנגיע לכאן, כי בשלב הזה אנחנו עדיין מחזיקים את כל הגזרה הזו.
היתה לי עבודת תאום להוריד שלוש חטיבות בו-זמנית לססה, ואז קבעתי סדר
מסוים, כיצד לשוט נעים, כי היתה לנו בעית חדלוק, היתה לנו בעיה יותר
חמורה, וכאן היתה לי התנגשות רצינית עם אריק: האם מישתו כאן מקבל את
הגזרה, עד שברן יבוא? בשלב הזה האסנו כולנו שהולך יותר חלק. אריק אמר
שלא הולך לו חלק. זה מה שאנחנו ידענו באותו רגע, ואז שמעתי אותו אומר
שזו אינה התמונה, אתם לא בתמונה ויש כאן דבר אחר לגמרי.

ידין: האם אתה בטוח בכך ששמעת את זה אז?

ג. אלטור: קשה לי לזכור, אני גם לא התעסקתי בכל זה.

ידין: כי זה לא רשום פה. זה צריך להיות רשום בין האוגרה
3 לפקוד לפחות, וביוסן זה לא רשום.

בכנצאל: אולי הוא אמר: הם לא בתמונה?

ג. אלטור: אלחוטית
יכול להיות שהוא אמר זאת באיזו רשת/תקשורת לפקוד.
אני התנחתי לרשת הפקודית והאזנתי לרשת האוגדהית ולרשת
של השכנים שלנו - ברן, גורודיש הצעיר עם החטיבה שלי...

ידין: שרושם שלך הוא שאריק לא רצה לרדת דרוסה?

ג. אלטור: הרושם שלי הוא, שהוא רצה לתקוף מצפון למערב ככוון זה (מצו
על המפה)

ידין: אל הגזרה הפקודית.

ג. אלטור: כאשר הוא עמד בהברגה, הוא רצה שנתקוף ממערב למזרח בו-זמ
עם ברן. יותר מאוחר, כאשר נתקבלה הפקודה הזו, עברנו

הער - אל"ם ג.אלטור

לטסה והחלטנו בינינו פוליס, והוא רץ מהר לטסה, אני נשארת כאן כדי לארגן את כל הורדה הכוחות וגם כדי לתאם, וכאשר יותר מאוחר באה הסקודה לעצור את כול הוא החרק ממני כל-כך בקשר, שלא יכולתי להתקשר איתו ובקשתי מהסקוד לשלוח מישהו עם הליקופטר כדי לעצור אותו, ואז הורידו את ששון כדי לעצור אותו באיזה שהוא מקום בדרך.

לנדוי: מה היה הוכוח בינך לבין אריק על השארת הגדוד ?

ג.אלטור: לא הגדוד - הכת. הוכוח היה כזה: אני לפי הידיעות שהיו לנו, היו שם בסביבות 100-150 טנקים, וגם בדרושים שנחתי קודם על כלי רכב, על טנקים ועל כל מה שנמצא כאן, אם אנו עוזבים את כל הגזרה, וברן עוד לא הגיע לג'רה, נוצר מצב שבציר הזה לפחות, אף אחד לא מחזיק נגד המצרים שום דבר, אז הצרר יהיה פתוח, הגזרה תהיה חשופה, ואז המצרים יכולים לעבור בכיוון טסה, ומסס או לרפידיס או לזנב בעורף האוגדה. אמרתי לו: מוכרחים להשאיר כה בחסדית כדי לעצור, עד אשר ברן יבוא ויקח את הגזרה כולה. הוא אמר: אף לא אחד.

היו"ר אברנט: לפי אמרת את זה?

ג.אלטור: לאריק. לא להשאיר אף אחד, כל הכוחות יורדים לכיוון הסואץ. הוא הלך לטסה, ויש משימה חדשה, לתפוס את העיר סואץ, והוא אמר: כאן לא נשאיר כלום, את זה ברן יקבל (את המקום הזה). אמרתי לו: לפחות להשאיר כוח סינימלי בחסדית, כדי לעצור אם ירוצו קדימה 50 טנקים.

לדין: היה שם גדוד סיור?

ג.אלטור: כאן נמצאה חטיבה 600 וגדוד הסיור הקטן שלנו. ואז מצאתי דרך לדבר עם ג'קי, עם יעקב אדון, שהיה עם החפ"ק שש שלו בגזרה הזו, ואמרתי לו: ג'קי, אתה מכין, אתה נמצא במקום ומכין שזה לא יתכן (זה היה בשלב שאריק היה רחוק), אתה מוכרח להשאיר שם מישהו.

הי"ר אברנט: מיהו ג'קי?

ג. אלשור:

יעקב אבן, הסגן של אריק. הוא היה בגזרה היוזמת דרוסית, ואז החלטנו להפעיל את גדוד הסיוע, עם עשרים סנקים, המג"ד שלו נהרג בשלב יותר מאוחר, והורדנו את טוביה, את חטיבה 600. טוביה נע לכאן (מצביע על המפה) כדי למלא דלק. לפני זה 421 (חיים ארז) נסע בציר כרטיסון, ונע לאורך הציר כאן (פראה) 44+ע-לא, אחר-כך לאורך ציר מבדיל, דרך ספה. חטיבה 14 של אמנון שהייתה יותר במרכז, חתכה כאן על-יד יוקון ככוון הז אל הכביש. כאן היה מצב שהרטיילריה שלנו בחלקה חשבה שהתנועה של אמנון, סנקים של האויב עולים עליה. הייתי צריך ללכת לתאם את התנועה של הכוחות: כאן סמונים סנקים, כאן שישים סנקים, כאן ארבעים. שלטנו על המצב, אך זה בעיה בסך-הכל, כאשר כולם יורדים למטה ואתה רוצה שיהיה סדר, שאף אחד לא יחשוב שעולים עליו כוחות אויב.

חטיבה 11 ירדה ככוון זה (מצביע) וחטיבה 600 חולקה או היתה צריכה לתדלק ולא מצאה דלק, והיתה בעיה להביא סכאן כי הדרך היתה סתומה, אבל האוגדה כולה היתה כתנועה קדימה. ואז בא השנוי במקורה.

יריין:

עוד נגיע לכך.

עוד שאלה בשלב זה: כ-10.21 עוד לפני שאתם מקבלים את הפקודה לנוע דרוסה, כי הפקודה הסופית-הרשמית היתה ב-10.45. ב-10.21 המצב הוא שחיים ארז עדיין במצב בגזרה הצפונית שלכם, וממש סערה לו נלחם בני עמיר עם 460 לעבר הפירדן. ומתאוס הוא רואה גדוד אחר, שהקוד שלו הוא מרליון, מאחור כאשר הוא היה במצב קשה. הוא רואה אותו מזרחה לו. בערות שלו הוא אמר שהביט אחורה וקיבל שוק. הוא ראה כמה עשרות סנקים ואחר-כך התברר לו שהם שלנו. היות ומצבו היה קשה - אז כבר התחיל להדפס שם ליש חטיבה, - הוא ביקש מספקד הגדוד הזה שהכיר אותו, לעזור לו, וביקש סכרון, אולי אפשר לתת לו את הגדוד הזה. האם אתה סכיר את האינסידנט עם הגדוד הזה?

ג. אלשור:

יש פרשה עם גדוד, שכ"כ"ו ל (כביכול אני אוסר) נתן לי גונן פקודה, להעביר גדוד אחד ת"ם (תחת פקוד) של גבי עמיר, סמוך הכוחות שלנו. לא נאמר איזה גדוד, וכביכול לא בצעתי את הפקודה. זו היתה חלונה של האלוף גונן נבדי, הוא התלונן בפני החברים שלי ואמר לי מיליט-על העניין הזה אחרי המלחמה, שאני לא קיומתי פקודה בעניין הגדוד.

יריין:

אולי תספר לנו, אני שואל אותך על-כך.

7551

העד - אל"ם ג. אלשור

ג. אלשור:

אני לא זוכר שקבלתי פקודה להעביר גדוד. אם הייתי מקבל פקודה, הייתי מודיע על-כך לאריק, היה לי אותו קשר והייתי אומר לו: יש פקודה להעביר, תביד לחיים - הוא על-דרך, הייתי לפחות אומר לאריק. כהחקירים שלאחר הסלחמה, הסתבר אחר-כך שכל החטיבה של קרן, עמדה במקום הזק, ואז אריק שאל אם ברנן: למה הייתה צריך גדוד, כאשר כל החטיבה עמדה כלי לעשרה דבר.

ידין:

זה דבר לחוד, מה שאנו רוצים לדעת הוא זה: יש פה שיחה שלפניית - אחת לא בחוץ המהומה הזו כרגע זה - הקוד של הגדוד הזה הוא מדליון. זו שיחה בין גונן לברנן. ברנן: לגמור כמה שיותר מהר, חבל שלא נותנים לי את המדליון, שנמצא ליד אחד שלי (זה גבי), כי אחד שלי הוא די קטן. גונן: מסי זה מדליון. ברנן: מדליון זה משהו שהיה שם שטיף לשכן שלי. גונן: קח אותו. אני אגמור את זה עם 2 (כלומר איתך). רות, עד כאן - עבור. בהמדיה וככשוף יש כוחות של 2.2++++

זאת אומרת, גונן אומר לברנן: אני אגמור עם 2, מה הוא גמר עם 2.

ג. אלשור:

אני לא זוכר, אני זוכר רק שלאחר הסלחמה הוא התלונן שנתן לי פקודה להעביר גדוד.

ידין:

את זאת אנו יודעים, מה אחת זוכר מאז?

ג. אלשור:

לא זוכר שהוא נתן לי פקודה להעביר גדוד. אני יודע שהיית ארז נתקש על-ידי גבי, הן לי גדוד, כי הספקרים שלנו אומרים שהיה צריך להעביר אלי גדוד. אני יודע גם שכל החטיבה של קרן עמדה מאחור. אני לא אסרתי שלא קבלתי, אלא שאיני זוכר. כל-כך לחצו עלי אחר-כך בענין: נחת לא נחת, שאני מכיר את עצמי: לו הייתי מקבל פקודה, הייתי אומר לאריק. בכל הסלחמה, לא הייתה פעם שקראו את 50 (הוא אני), שלא הייתה חשובה, לפחות בשמונה הפסים הראשונים, אחר-כך היו לי שש שעות הפסקה, כאשר דני וולף החליף אותי לשש שעות שינה, ואחרי-כן עוד פעם התמלאו המצברים לאיזו תקופה. אני שמונה לילות לא ישנתי. אני זוכר גם, מעברתי כל פקודה לבצוע, כי זה התפקיד שלי. התפקיד שלי הוא לקטור את כל הקצווה, והיו כל-כך הרכה קצוות לקטור---

העד - אל"ם ג. אלשור

ג. אלשור: כלומר, אחת בטוח שלא העברה לאריק דבר כזה.

ג. אלשור: אני לא זוכר, כי לו הייתי מקבל מקודה, הייתי מעביר לאריק. אם קבלתי, העברתי. אם לא קבלתי, לא העברתי. יכול להיות שקבלתי מקודה.

ג. אלשור: אין מה הוראה אליך. הקראתי לך רק שיחה שהתקלסות בין גונן לברן, מהלך+לפעמים+גונן+דינא+בטלפון+*

ג. אלשור: אולי לפעמים גונן דיבר בטלפון מדבלה. היו מקרים שדיבר אלי גם בטלפון ולא רק באלחוט, אך הקליטו אז כחדר המלחמה שלו כל מה שנאמר.

ג. אלשור: האם לא אמרו שיש איזה זכר לדבר בכתובים?

ג. אלשור: אחר-כך גונן אמר לחבר שלי, הא"ל אורי בראון, הדע לך שעכשיו מצאתי מקלטה שאמרהי לבדעון: תעביר גדוד. אם מצא - בוודאי חשמו על-כך. היה דבור על הגדוד הזה בסיכומים שהיו ברפידים, ואחר-כך הוא ירד מהענין זה. גם בתלונה שלו ירד גונן מהענין הזה. הוא אולי ירד מכך מסיבה אחרת, שלא נתנו לו חסונה נכונה על מה שהלך אצל ברן. הייתה חסימה \$500 של קרן, כולה לא מועמקת באותו זמן. עמדה מאחורנית ולא עשתה כלום - לא ירחה פגז. זה מה שאני זוכר.

ג. אלשור: רק עוד שאלה. זה לא משנה את העובדה שמה שאתה עשית באשור אריק, כאילו נעשה. אותו דבר שספרה לנו בהתלהכות כל-כך גדולה, על השיחה שלך עם ג' קי וההתקשות להשאיר כח ליד חסדיה, אריק סיפר על-כך בעדות שלו, לא סחוך כוונה רעה, שכאשר הוא קיבל את ההוראה לרדת דרוסה, הוא החליט שחסדיש הוא שטח כל-כך היווני שיש להשאיר ^{ג' קי} ~~ג' קי~~ סיוור. אתה זוכר את זה טוב מאד.

ג. אלשור: את זה אני זוכר, כי אמרו לי כל הזמן: איך אתה מתלוצח איתו, זה האריה של מדינת ישראל, ואתה עושה ענינים, אמרתי: זה לא יילך כך? חבר'ה, ~~שם+קדם+עלדס+עלדס~~ מכאן הם עולים עלינו,

38.60
י"ח

ועדה החקירה-1.8.74

ישיבת קל"ד - אהה"צ

7553

הערך - אל"ם ג. אלשור

הם גוססים איתנו והולכים לרמידים, ובכך נגמרה הפרשה. התקשתי וגמרתי את זה עם ג'סי. נציגו של ג'סי היה כשעת, הוא ראה זאת.

ידין: אין זכות על-כך סנסאר כח.

ג. אלשור: זהו גרוד הסיור.

ידין: ואתה לא אישרת. אבל הוורסיה האחת היא ששוא החליט /

שוא החליט

ג. אלשור: פניתי למפקד. אני נותן עזות, אני מבקש. אני ראש הסטה, אני לא המפקד. יצא שכגזרות אחדות כאשר אריק החעסק, אני פיקדתי על חלקים אחרים של האוגרה שלאריק לא היה קשר איתן. היה גרוד שכן מחטיבו 500, אשר נשאר בציר סליסמן, והייתי מתאם איתם ולפעמים נותן להם פקודות, בלי אשר או דוות וכן הלאה.

המשך דשכה א.ו.

ועדת החקירה, ישיבה קל"ג

1.8.74 ישיבה אה"צ

אל"ם גרעון אלטור

7554

אלטור:

עוד בלי אשר או דווח וכן הלאה.
בשלבים יותר מאוחרים של הצליחה כשאני
התעסקתי מאחורנית עם מה שנשאר.

ירין:

אמרת ש-460 נמצא כמצב שפתאום ש גרוד
של ארז נמצא מאחוריו. מי היה האחראי
להאום כאשר ארגון נכנסה לחוף הגזרה שלכם. מי היה צריך להודיע
לפיאספה הכוחות נמצאים. איך זה יכול להיות שגרוד 460 מתקדם ופתאום
הוא מופתע מכות שלנו שנמצא מאחוריו.

אלטור:

אני חושב שאלף, הפקודה היה צריך כל הזמן
לשבת על הגזרה ולתב"ב-82 ב"ן האוגדה שלנו והאוגדה
שלו. אג"ם הפקוד, אלוף הפקוד, מפקד חזית הדרום, אני לא יודע מי שם
על כל פנים חזית הפקוד, כי אלה שני כוחות של הפקוד. פרט לזה לא
החלטנו כינינו קציני קטור, מה שצריך לעשות במלחמה, ואז קצין הקטור
שיושב אצלו,

ירין:

אצלו - אצל מי ?

אלטור:

אצל ברן, או קצין הקטור של ברן שיושב
אצלנו, בשלבים מאוחרים יותר כן הכנסנו
קציני קטור, היה מיכה פרלטרן (?) היה כבר קצין קטור יותר מאוחר,
אבל בשלבים מוקדמים יותר נוספה לי עוד לא היו קציני קטור לעדכן אחד
השני.

לנדוי:

מדוע לא היה, הלא זה בודאי שיגרה,

אלטור:

שגרה שצריכה לתת להיות, אבל כל המלחמה
הזו לא הייתה שגרה. נכנסנו לא בשגרה למלחמה.

לנדוי:

טוב, אבל לשלוח קצין זו הייתה בעיה ?

ועדת החקירה, ישיבה קל"ג,
1.8.74, ישיבה אחת"ג
אל"ם גרעון אלטור

7555

בשלב הזה מטוס שכחו כולם לשלוח קציני קשור.

אלטור:

של הפיקוד ?

לנדוי:

של הפיקוד, אני לא ראיתי דבר כזה.
היו 200 מבקרים שהפריעו מאד להילחם ולעבוד,

אלטור:

במסח ?

ירין:

בכל מקום.

אלטור:

במסח ?

נבנצאל:

במסח ובכל מקום, היו הפרעות כאלה שאני
למדתי לקחים, בפעם הבאה אני לוקח פלוגת
מסורה צבאית רק למקום הזה, עם הוראות לירות במפריעים.

אלטור:

אילו מבקרים היו לך שם באותה שעה ?

ירין:

אני לא זוכר, היו מענף הסטוריה, היו אלופים
לשעבר של צה"ל, היה יפה שכא ויטב והייתי אוסר
אבאמם אברהם חן גם לי מקום לשבת, טוב כל זה לזכותם הם רצו, בא יותר מאוחר
ציץ, אורי בר-רצון, בן כראון הופיעה תן לי מסימה, כל אחד רצה מסימה.
היה אחד שנחתי לו מסימה, אמר זה לא לכבודי, הוריד אותי, לך תהיה
במקום אחר.

אלטור:

עתונאים באו ?

נבנצאל:

הרכה מאד.

אלטור:

אתה היית הברוס במקום, איך זה נחת להם ?

נבנצאל:

אריק היה הברוס במקום, כשהוא לא היה הייתי
אני, זה היה קשה כי גם דובר צה"ל הביא
איתו עתונאים משלו, ומי לא בא לשם, זה היה קשה מאד, ומטכיל אחד לשעבר
כא לשם.

אלטור:

ועדת החקירה, ישיבה קל"ג
1.8.74, ישיבת אהה"צ
אל"ט גדעון אלטור.

7555

לנדוי:

אבל אינך יכול להגיד, כל מי שאין לו מה
תפקיד בבקשה לצאת?

אלטור:

היו רבעים קריטיים מאד בכונקר כשלא היה אוריר
לנשום. כי ברגע שהיית מפעיל את מיוזג האויר
זה סוכן עוד מפלחמת ההתשה אז היה רעש נוראי ולא יכולה לסמוע. אז ויתרת
על זה. אז נכנסו פי מאה אנשים ממה שהיו צריכים לשבת שם.
והיינו מרגשים אותם בכוח. אני זוכר את חנוך בר-טוב ועוד כמה כאלה.
אני אישית דחפתי בכוח אמרתי לא פעניין אותי העתונות שלכם וההסטוריה שלכם.
עכשיו תנו לעשות את העבודה והת הפלחמה, אנחנו עוד בולמים, עוד לא כההילה.

ירין:

גרסת את חנוך בר-טוב?

אלטור:

גרשתי את כולם, התבטגתי לא יפה לכולם,
אחרת לא הייתי מבצע את המשימות שלי. היו שלבים
שהעמדתי וביקשתי שלא יפריעו. כל אחד בא עם מכשיר הקשם שלו. בא חבר הכנסת
אהוד אולמרט, הוא היה מטעם עתון "נמחנה",

ירין:

איזה מכשיר?

אלטור:

מכשיר הקלטה. היו שם, מי לא היה שם.

לנדוי:

וגם אריק לא היה יכול להשתלט על זה?

אלטור:

היו רבעים שהוא גם כאן ניסה לסלק, הוא אישית
לא עשה עבודה ש.ג., אבל היו מצבים שהיה קשה
לעמוד בהם. היו מצבים, למשל פתאום בא משה דירן, או הרמטכלים לשעבר, היו
באים עם עוזרים ועם יועצים לפיניהם ועוד, והם היו ממלאים את המקום.

ירין:

באותו בקר היו?

אלטור:

באותו בקר, אינני זוכר, היה בקר קשה
מאד, לא זוכר, הבקר הזה היה קשה מאד,
כי היו דווחים על הפצרות, על מעוזים, על התקפות והפגזות, אבל הם
זרעו באותו מקום הסוג ידיעות לא טובות.

ועדת החקירה, ישיבת קל"ב
1.8.74, ישיבת אח"חצ
אל"ם בדעון אלטור.

755¹⁷

יש לכם יומן האוגדה ?

יריין:

יומן האוגדה לא נמצא היום ברשות האוגדה. הוא
אצל אריק. יומן האוגדה, ניהלו אותו סמלי

אלטור:

מבצעים. אצלי בעיקרית היה, מה היה בחפ"ק אני לא יודע, והיו לנו סמלי מבצעים
אבל לא תמיד באותו חדר שאני פעלתי בו לדוגמה, כי היה עוד חדר מאחורנית.
את הכונקר אני אבגנתי, כחדר אחד לחפ"ק, חדר אחד אג"ם, חדר אחד מודיעין
חדר אחד ארטילריה. אפסנאות היתה בחוץ. ואלה ארבעת הגורמים שאעברו כל אג"ם
הזמן ביחד. אז איפה שסוגר חדר אג"ם שם ישבו סמלי מבצעים ורשפו.
עכשיו, זה הלך כל כך מהר לפעמים שלא מספיקים לרשום. הם לא סטנדרטיסטים.
יש לנו אחד, ד"ר לאשורולוביץ באוניברסיטה, סמלי המבצעים, אני כבר סתחתי
מה הטם שלו, הוא סתחב לתלמידים אבל הוא לא כותב באותו קצב. הוא איש מילואים
שהגייס ב יום קודם. הוא לא סתורגלן זה סאד.

מה הטם שלו ?

יריין:

סתחתי את שמו, הוא עם משקפיים.

אלטור:

קוסטר שמו ?

יריין:

יכול להיות. אני קורא לו ד"ר לאשורולוביץ
אנחנו ידידים טובים סאד.

אלטור:

בחינת שלכם היו סאזור תל-אביב ?

יריין:

סאזור המרכז. לא כולם, היו סמלי מבצעים
הלא אני לא מנסתה מנסתה הכנתי את הסבל

אלטור:

הזה לפני המלחמה,

מה זה עם היומן של האוגדה ? הלא זה
לא רכוש פרטי של אריק.

לנרוי:

שאלתי את קצין האגם פא איפה זה, הוא אמר
לי העברתי לאריק, אריק סכין את הדוח.

אלטור:

7558

ועדה החקירה, ישיבה קל"ב
1.8.74, ישיבה אחת"צ
אל"ם בדעון אלשור.

אלשור:

שאלתי את קצין האג"ם של האוגדה, כי אני לא התעסקתי עם זה. אמר לי אריק עושה את הדוח. אותו יום המשיך כל הזמן בהתשה. היו גונזיס, גונזיס בארמזיס. אחר כך נבמרה ההתשה התחילו הסכומים, אז ריכזו את כל זה. היה צוות של שני קצינים, ורפיקים, שהם ניספו לכתוב את סכום המלחמה שלנו. האחד הוא פרופ פנחס זוסמן, הפלכלן של משרד הבטחון שהוא אצלנו מפקד החפ"ק. והשני זה סא"ל דני הרמן, שהוא היום מפקד בית ספר באשדוד איש חי"ר והיק, שהוא אצלנו הקס"א (קצין סיוע אוירי), של האוגדה. הם עשו מחקר שלם ועברו בכל היחידות, וראיינו וניסו לשחזר במפקדה העיקרית, אמרתי להם, עיזבו אותי, הסטוריה לא חשובה לי כעת. אז הם עשו איזו שהיא עבודה, וגם זה נדמה לי במסגרת אותם ניירות אצל אריק, שהוא רצה להכין את הדוח. זה אמר לי קצין האג"ם, לא מעדות ראיה שלי.

לנדרי:

אני רוצה לחזור לענין בדור הסיור הזה. האם בסופו של דבר קבלה אשור של אריק לזה

או שעשית את זה ביחד,

אלשור:

אם אתה שואל אותו בדיוק, עשינו זאת עם בקי אבן וקבענו עובדה. היה מצב אז שאריק היה כל כך קדימה שהקשר הרגיל כבר לא היה יעיל, הוא רץ כבר כל כך מהר למטה שבקשר לא יכולנו לדבר איתו, בקי ידע מהענין הזה גם כן במקביל לי אם הוא היה בשטח הוא ראה את המצב. הוא הכין מה הולך. יותר מאוחר כשהגדוד עלה למעלה הגדוד הזה השתתף בהתקפה עם חטיבה 600, עם טוביה טאגב נהרג בשלב מאוחר יותר.

אני רק רוצה להגיד לכם, לשלוט על 250 טנקים בתנועה זה לא, קשה להביע את זה בדבור איזה מאסך אתה צריך כדי לדעת מה נעשה אצל כל אחד, לשלוט על כולם, וזה כלים שהולכים מהר, זה לא אנשים שהולכים כרגל. בכל זאת הייתה לנו שליטה טובה מאד. כל הזמן ירענו מה נעשה בכל מקום.

ועדה החקירה, ישיבה קל"ג
1.8.74, ישיבת אחת"צ
אל"ם גדעון אלטור.

7559

לסקוב: בקטר לתמונת ~~התמונה~~ ^{התמונה} שהייתה לך, כ-08 בבקר, או בסביבות 5, 6 בבקר מה היה ידוע על האויב סמול 143?

אלטור: מה היה ידוע לי, כי לקס"ג האוגדתי הסצויין שהיה עם אריק היה ידוע יותר מסני,

לסקוב: לך ?

אלטור: היה ידוע שהאויב עבר את התעלה מזרחה לכל הגזרה, עד בערך 10 ק"מ, כי אם אנחנו בבקר אני שומע ~~התמונה~~ ^{התמונה} שהם נמצאים על סכסיר, חסדיה חסוטל ורואים את האויב ק"מ, או 5, או 8 לפנים, זה מה שהיה ידוע. שהאויב מעביר הרבה מאד כוחות,

לסקוב: עבר בכל החזית, בראשי גשר,

אלטור: עבר בכל החזית, בגשרים של חי"ר

לסקוב: כמה גשרים,

אלטור: לא ידוע. יש גם סנקים כצר השני, כלומר

עבר גם עם שריון, שהוא בארטילריה מפניז את אזורי הסקוזים שלנו,

לסקוב: זה לא 8 ק"מ עומק.

אלטור: נלחמים מסקוזים, פנסים לחקוף את הסקוזים.

כדיוק איזה מספר דיוזיה, אין לי, אבל אתי

נמצא קוזר קמ"ג אוגדתי, יש לו כל מה שהאזנה שלנו שבעם שומעת הוא בא ומוסר לי, ואנחנו מעבירים גם, לקס"ג עצמו יש חוליית האזנה גדולה שהוא מאזין לה, הוא גם מקבל כל הזמן ידיעות מהסקור.

לסקוב: אני רוצה לדעת איזה מודיעין יש לך, לא שיטת

עבודה, אני עוד אגיע לסיטת עבודה.

ועדת החקירה, ישיבה קל"ג

1.8.74, ישיבה אחת"צ

אל"ט גדעון אלשור

7560

אלשור: ידעתי שבכל החזיה אברו כ-8 ק"מ, סנקים עברו, ידעתי שמפגזים עם ארטילריה, ידענו שיש בעיה של טילים, יש הרבה אבידות מטילים.

לסקוב: מתי נודע לך על הנסיון של חסיבה 252 ?

אלשור: איזה נסיון ?

לסקוב: כ-6 לחודש וב-7 לחודש, 252 היתה היחידה שנלחמה, מתי נודע לכם על הנסיון שלהם, הלקחים שלהם.

אלשור: לי אני חושב שנודע לי אחרי 3 - 4 ימים בלבד, על פרשת הטילים ולא שום דבר יוחר.

לסקוב: האם נודע לך באיזה שהוא מועד כ-7 לחודש או כ-8 לחודש, שחל שנוי בגזרה של הארמיה השלישית, כמזרח לחעלה ?

אלשור: כ-7 לא יכול היה להיות כי אני הייתי מאחור. כ-8 אני לא זוכר.

לסקוב: התנועה דרוסה לא היתה באיזה שהוא קשה לשנוי בארמיה השלישית כמזרח ?

אלשור: התנועה דרוסה הוטברה לי על ידי הצלחה בצפון. שאפשר שיהיה לרדת למטה.

לסקוב: התנועה שקבלתם לעשות דרך ניסן לא היה על מנת לתקוף את הארמיה השלישית שנמצאה כמזרח לסואץ מדרום צפונה, אלא רק לחצות.

ועדת החקירה, ישיבה קל"ב

1.8.74, ישיבת אחה"צ

אל"ם גדעון אלטור

7561

אלטור:

נאמר לנו שחלק מהארמיה עברו כגזרה הזאת
יש בעיה זמן, כאשר נגיע לציר פוררה
יוחלט אם אנחנו יכולים לרדת גם כציר הזה. או פרט לציר הזה כדי
להגיע לכאן, נאמר לנו - עכשיו אני זוכר - שאם 252 לא תצליח לבלום
אז אנחנו נצטרך לעשות את העבודה במקומם, אבל עיקר המשימה שלנו הייתה
לא לבלום, לבנות גשרים, לעבור את הצד השני ולכבוש את הסואץ.

ידין:

איך אל"ם ארז היה מהראשונים שרצו דרומה
אומר שהוא הבין, אינו זוכר אם קבל פקודה
או לא ~~אזכרה~~ קבל פקודה, שצריך לרוץ במהירות לגידי, למיטלה כי המצב
קשה מאד אצל אריק, איך חסכיר את זה.

אלטור:

אני לא יודע. אם היה לי זכות איתו אחרי
המלחמה ואמרתי לו, חיים ארז אתה לא זוכר
שהפקודה הייתה לכבוש את הסואץ ולתפוס גשרים,
הוא אומר, את זה אני לא זוכר את המשימה הזאת
אמרתי לו אני מזכיר לך את זה.

לסקוב:

מתי נודע לך בקשר לדויזיה הרכייעה מהשטח
של הארפייה השלישית. אתה לא זוכר על
דויז' 4 שעברה ב-8 לחודש ?

אלטור:

אני לא, אני חושב שיותר מאוחר דובר על זה
שהיא עוברת. אני זוכר את הוכחות יותר מאוחר
כאשר טליק בא עם שר הכטחון ואריק ניסה ב-12 וב-11 לעשות כאן את הפתיחה הצלחה
ואז נאמר, לא, עכשיו הם נכנסים אם שתי הדויזיות המסוריינות, תן להם להכנס
הם ייכנסו, נדפוק אותם, אז הצלחו, אריק רצה להקדים את הצליחה כיומים.

לסקוב:

כאיזה שהוא מקום שמעה על תכנית לתפוס
גשר, לעשות טרמפ ולעבור עם מחלקה של 4 טנקים.

אלטור:

לא.

לסקוב:

שמעה אם חטיבה אחת פלוס גדוד ?

אלטור:

כן, כאן.

ועדה החקירה, ישיבה קל"ג
1.8.74, ישיבה אה"צ
אל"ם גדעון אלסור

7562

לסקוב:
לאור חסונה האויב שהייתה לך, לאיזה סוג
ציפיה, אחרי חנועה של למעלה מ-100 ק"מ
אתה יכול לבוא, לחצות את הסואץ, לכבוש את העיר, ולהעביר חטיבה
פלום ברוד ולגשת לבבל אסקה, איזה סוג החנגדות היארת לפניך.

אלסור:
אני היארתי לעצמי שכאן יש חי"ר כמו שדברנו
על חיל הרגלים המצוי. לפני המלחמה
ושהוא ישכר מהר, כי אתה בא עם 100, 150 טנקים, זה הולך. בפרט
כשאני שומע שבצפון זה בסדר.

לסקוב: מי האזין לרשת של חטיבה 421 ?

אלסור: באופן קבוע לא האזנו לרשתות,

לסקוב: החפץ האזין ?

אלסור:
אני חלק מהזמן גם כן. איפה שהייתה נקודות
סוד, הייתי מעביר לאותה חטיבה.
כשהייתה ההתקפה הגדולה על טוביה ב-9 האזנתי גם לטוביה. לא יכולתי
ואין אפשרות להאזין לכל החטיבות.

לסקוב: ב-8 לחודש בין השעה 0950 עד שעה 11 אתה זוכר לאיזה
חטיבה האזנת ?

אלסור: אני לא זוכר לאיזה חטיבה.

לסקוב: זו בערך הייתה התקופה ש-460 בקשה את הגרוד
בערך בסביבות הזמן הזה נרשם ללא שום תאריך
דווח ש-143 מדווחת לסקוד ומזהירה אותו שהמצב ב-162 הוא לא כל כך
טוב כמו שהסקוד סתאר לעצמו

ועדת החקירה, ישיבת קל"ו
1.8.76, ישיבת אה"צ
אל"ם גדעון אלטור

7503

זה היה דווח של אריק.

אלטור:

זו הייתה שיחה של אריק וזה היה בין
0950 ל-11, אתה שמעת שיחה כזאת ?

לסקוב:

אני אסרתי אם התמונה היא אחרת.

אלטור:

המשיכה, א.ר.

ועדת החקירה - 1.8.74
 ישיבה קל"ד - אחת"צ
 הערן ג. אלטשולר

- אח הפקודה לזוז קיבלנו ב-10,45.
- ג. אלטשולר:
- ל-421 אחת לא זוכר שהאזנה באותו זמן?
- לסקוב:
- לא.
- ג. אלטשולר:
- לסקוב:
- זכור לך שיחה לפיקוד באיזה רשת שנשארולובי
 4-5 פגזים בכטן?
- ג. אלטשולר:
- לא.
- לסקוב:
- זכור לך הודעה ב-10,50 שכמד השני מצטבר כוח
 גדול?
- ג. אלטשולר:
- אני העברתי לפיקוד הודעות כאלה, כי אני הייתי
 מקבל מהמפקדות הודעות כאלה, הייתי גם מבקש
 מטוסים על הריכוזים האלה, אבל על הודעה קונקרטיה אינני זוכר, העברתי כל מיני
 ידיעות על ידיעות שהיינו מקבלים מתצפית שיש אויב, אגב, החפ"ק בהרבה מקרים
 עבר וחכנן והוריד פקודות בעל-פה בקשר ישיר למפקדים שהמפקדה לא ידעה, היו מקרי
 שבעיקרית גרתי והחפ"ק לא ידע.
- לסקוב:
- איך מפקדה הפיקוד הייתה מאורגנת - חפ"ק, עיקריו
 עורפית. איך התחלקה העבודה ביניכם?
- ג. אלטשולר:
- המפקדה העיקרית שלנו הייתה כטסה, היה לנו שלטון
 גם לדבלה איפה שיטב החפ"ק של הפיקוד, כשרציתי
 לדבר עם האלוף ---
- לסקוב:
- זה לא החפ"ק, זה החפ"ל, זה מתקן סטטי.
- ג. אלטשולר:
- כן, מבחינת הפיקוד זה הקדמי שלו, כאשר העורפי
 שלו אולי בבאר-שבע אולי נייד בשטח.
- לסקוב:
- איך המפקדה של 143 הייתה מאורגנת-שטח?
- ג. אלטשולר:
- אצלנו היה מדלהלן: החפ"ק עם מפקד האוגדה, כלל
 מפקד האוגדה, הקס"ן האוגדתי, מפקד האטטילריה,
 קצין האג"ם האוגדתי, סיוע אוירי (דני ארסן), האזנה, הייתה לנו חוליית האזנה אחת

שהי זה אתו.

קיבלתם סאנשי סילוואיס או אורבנזיח?

לסקוב:

קיבלנו אורבנזיח.

ג. אלטשולר:

כמה כלי רכב היו?

לסקוב:

חמישה או ששה. קיבלנו גם ב"ב אחד על נגס"ש.

ג. אלטשולר:

זה היה בשלבים יותר מאוחרים. בסוף הגענו

לששה כלים. נגס"שים ורג'ים. היה לנו גם קצין קשר אוגדתי אחד בחפ"ק של אריק.

חפ"ק שני של סגן מפקד האוגדה, ג'קס, זה לא היה תקני בשריון. לפני המלחמה כתבו

שצריך לעשות את זה, אבל אג"ם הוא עוד לא הכיר בזה, אז הקטנו את האמצעים על

חשבון היחידות. סגן מפקד האוגדה היה ג'קס. היה לו קצין קשר, עוזר לנושא אורזיעין

וקסב"ץ. אחריכך העיקרית של האוגדה.

מי ניהל את העיקרית של האגדה?

לסקוב:

אני.

ג. אלטשולר:

אחא גם ניהלת רגם עשית את העבודה של אספקה ותו

לסקוב:

וכו'?

התפקיד של העיקרית הוא ---

ג. אלטשולר:

אני מבדיל בין התפקיד של העיקרית ובין התפקיד

לסקוב:

של אחד שכתוך העיקרית. מי פיקד?

ג. אלטשולר:

אני הייתי מפקד העיקרית, ואני הפעלתי את קציני

המטה. היה ד"ר הפעלתי אותו לנושא סינוני נמגיני

היה קצין החימוש הפעלתי אותו לנושא חימוש. היה היועץ האוירי לא קס"ה, הפרופ' יהו

מהטכניון ישב לידי, בשביל דרישות אויריות. היה אצלי ראש המטה של האגד הארטיילרי.

עוזר קס"ן אוגדתי היה אתי. עוזר קצין הקשר היה אתי. קצין השלישות, אספקה ---

לסקוב:

אחא שמעת בבוקר ב-0617 על התכנית של הפיקוד שהו

הגיע לניסן, בניסן לחטוף טרם ותעבור. הודעו

על כך לאלוף הפיקוד. מי הכין את הסיפסה בשביל מפקדות המכצע לפעולה?

אני חושב שהודעתיהם זאת לאריק ובחפ"ק שלו היה קצין האג"ם שקלט את הכל. כי אריק הכנן.

ג. אלטשולר:

במקביל אני הכנתי גם כן את החכנית.

החלוקה שהפ"ק מטפל במסמך העיקרי באותו רגע העורפית, לפי הפקודות שלו חומר לעורפית לא

לסקוב:

מהיה דבר כזה.

אחרי כמה דקות אריק הגיע. אחרי שקיבלתם את

ג. אלטשולר:

הפקודה, אחרי שעה או שעתיים אריק בא ואמר

אנו יורדים למטה. אני הכנתי לו את הורדת הכוחות למטה. לי לא היה חומר על העיר שואץ. הכנתי את הצירים, את ההורדה, את התיאום הזה.

אתה ידעת על החכנית של האוגדה לחקוף את חזיון סורקן ומצמד ולפנות את המעוזים?

לסקוב:

ישבתי על יד אריק כאשר הוא נתן את הפקודה לחלוף סורקן.

ג. אלטשולר:

היתה חכנית כזו שלא קיבלה אישור.

ה-אלטשולר לסקוב:

אני אעזור לך - מפקד האוגדה פנה לסיקור

ב-0716 עם חכנית לחקוף בכיוון של חזיון סורקן ומצמד ולפנות את האנשים שם. ידעת על כך?

ג. אלטשולר:

כשלב הזה הייתי בג'בל לבני. ב-7 לחודש לא ידעת הורדתי או שמתקדם את האוגדה. אלא היתה אז עוד אוגדה.

מפקד האוגדה היה כפיקוד ב-08-07 בלילה?

לסקוב:

אינני יודע. הייתי בדרך.

ג. אלטשולר:

מתי ראית אותה ב-8 בפעם הראשונה?

לסקוב:

בבוקר השכם מאוד.

ג. אלטשולר:

הוא סיפר לך מהן התכניות?

לסקוב:

כן. הוא אמר שקיבלנו את 14, הורדנו את 875, שזו הגזרה שלנו, שאנו בולמים.

ג. אלטשולר:

אבל מה היו תכניות הפעולה?

לסקוב:

בליטה.

אל ג. אלטשולר:

זה בלבד? אחרי הכליטה שום דבר?

לסקוב:

אכל כשיצאנו הוא דיבר על דוורסוואר כהתאם לתכנית
אחרת שהיחה, של צליחה.

ג. אלטשולר:

הוא לא אמר לך שום דבר?

לסקוב:

אינני זוכר שום דבר.

ג. אלטשולר:

סתי נודע לך שהתכנית היא שהאוגדה חרד לניסן?

לסקוב:

זה כאשר קיבלתי את הפקודה מאלוף הפיקוד. אריק
לא ידע על כך לפני כן. אני חושב שאני העברתי

ג. אלטשולר:

אליו את הפקודה הזו. אני הזעקתי אותו לבוא.

אחה היית מה"ד תו"ל אני מבין.

לסקוב:

חודש ושבע.

ג. אלטשולר:

מי אחראי לשמור על סגעי עץ השכנ? הכיוון הוא
ימינה או שמאלה?

לסקוב:

היום אין תדורה של ימינה או שמאלה.

ג. אלטשולר:

אכל בחקופה שחה היית, מי אחראי לשמור קשר?
ימינה או שמאלה?

לסקוב:

זה לא מוגדר, שני הצדדים צריכים לשמור קשר.

ג. אלטשולר:

זה בדיוק מה שהאויב מקווה חסיר - ששניים יעשו
את זאה, ואז אף אחד לא עשה.

לסקוב:

בקשר למדליון, סצאתי עוד משהו שיזכיר לך.
מספר הקוד שלך זה 250?

לנדוי:

כן.

ג. אלטשולר:

7568

לנדוי: יש פה ב-10,25 סגנון, דרכך, ל-40. 40 זה אריק .
הוא אוסר : לך יש כוח סדליון קסן, בזנבויל,
גדוד. העכיר ל-3. על ציר חכיבה. הציר הסוביל לפירדאן. זה פחס . (פחס זה גבי עמיר
לצורך ביצוע משימת חזיון. אחר-כך תיקח אותו חזרה. ב-10:30 הוא אוסר לך:
אלוף הפיקוד רמ"ט הפיקוד - הבנת את הפקודה? לאריק יש פה יחידה, הוא יעכיר
אוהה לברן לצורך חזיון. יגמור את חזיון, יחזיר. 5 של ברן (5 זה כנראה גבי עמיר
זה כנראה גדוד הסיוע).

ג. אלטשולר:

לנדוי: נהתי פקודה לברן לקחת אותו.

לסקוב: איפה זנבויל, ליד הכרבה?

אלטשולר: מעט מערכה דרוסה להכרבה.

50 זה גם רמ"ט של ברן. יכול להיות שאלוף הפיקוד
דיבר עם רמ"ט של ברן ואמר לו שיקח . יכול להיות שזה היה אלי, ואז העברתי
אח זאת לאריק, אם זה היה אלי.

ידין: מי זה 50?

ג. אלטשולר: 50 זה כל ראש מטה בכל אוגדה.

ידין: מה כתוב: ששון, 50 של עמיר, כאן 111.

מה זה 50 של עמיר ?

ג. אלטשולר: 50 אין מאמץ בחטיבה, רק באוגדה. זה ראש מטה.

ששון הוא ראש מטה של הפיקוד בשלב הזה, נדמה

לי, המספר שלו הוא לא 50, הוא לפעלה מזה.

ידין: הוא אוסר: 50 של עמיר כאן 111. היחידה שלכם

שנמצאת על זנבויל עוזבת אותך לצורך ביצוע

משימה כאזור חזיון. בגמר המשימה תחזור אליכם . האם יש לך יחידות בזנבויל?

3 אוסר שיש. הוא יקח אותה ויחזור אליכם בגמר המשימה. " זו יכולה להיות שיחה עם

7500

ג. אלטשולר: עם ראש המטה של האוגדה.

זה יכולה להיות שיחה עם הרמט"ט של ברן, וזה יכול

7509

גם להיות עם סח"ס 500. הוא אומר לו - אחה סח"ס 500, יש לך גודד כאזור זנגויל,
אחה העביר אותו לחטיבה שניה שלך, לצורך המסימה, ותחזור. זה יכול להיות גם
אלי, זה איתו דבר.

נכבצל: אכלאס זה כפון אוחה אנגרה --

ג. אלטסולר: נהוג שנכנסים פרשה לרשת.

יריין:

יש פה שיחה שכתוב על זה גרונן. לא כתוב מי
מדבר עם סי. פ. אחר-כך הוא אומר: אחה הכנת
את הסקודה, על זנגויל? לאריק יש פה יהודה. הוא יעביר אותה לברן לצורך הזיון.
השאלה למי הוא אומר את זה.

ג. אלטסולר:

ששון אומר: 50 של עסיר, כאן 111.

ג. אלטסולר:

50 של עסיר זה אני. אינני זוכר את הרשת.
אם עסיר זו הרשת שלנו.

יריין:

זו השאלה. אז ששון אומר: 50 של עסיר, כאן 111.
היחידה שלכם שנמצאת על זנגויל עוזבת אותך לצורך
ביצוע מסימה כאזור הזיון. בגמר המסימה תחזור אליך. " זו כאילו הוראה אליך
להעביר את היחידה לברן.

ג. אלטסולר:

אפשר לפרש את זאת כהוראה, ואפשר לפרש את זאת
כהודעה לאחר מעשה. חדע לך, גרעון, כשטח לקחנו
מסך את היחידה, היא תחזור אליך יותר מאוחר.

למקובל לנרוין:

אבל היא לא עברה?

ג. אלטסולר:

היא לא עברה. היה מקרה שבני דיבר עם חיים ארז
ואמר לו: הן לי, אני צריך לקבל יחידה. אני
יודע את זאת לאחר מעשה. יכול להיות שקיבלתי את הפקודה הזו, אבל אינני זוכר.
אני אומר את זאת בפירוש. אם קיבלתי, הייתי מעביר לאריק. כי היה לי אתו קשר.

יריין:

אנחנו כששן החקירות ראינו שיש הרבה דברים
של שפה לא מדויקת. שכל אחד מתכוון למשהו
והסני מבין אחרת. השפה הצבאית, אני מוכרח לציין, אצל חלק מהאנשים לא מדויקת.
נניה לרבע, זו תאוריה, שששון כאן מקבל הוראה מברן להודיע לך שיעביר את הגדוד.
פה אומר ששון לך - היחידה שלכם שנמצאת על זנגויל, עוזבת אותך לצורך ביצוע מסימה
אתה אומר - שיכולת להכין את זאת כאינפורמציה?

כן. אחרת היה אומר לי - תעביר את היחידה לרשת של גבי.

ג. אלטשולר:

מה זה - 3 אומר שיש. הוא יקח אותן ויחזיר כגמר חזיון.

ידין:

זה 3 של האוגדה של סין. זה לא 3 שלנו. זה גבי.

ג. אלטשולר:

הוא אומר לך שבגבי אומר שיש לך --

ידין:

הוא לא יכול להגיד לי כי 3 אצלי זה מישהו אחר. זה חטיבה 14.

ג. אלטשולר:

לא. הוא אומר לך - יש לכם יחידה על זנגויל... בגמר המסימה תחזור אליכם. כנראה אתה לא סבין,

ידין:

אז הוא שואל - האם יש לך יחידה בזנגויל? 3 אומר שיש. הוא אומר יקח ויחזיר אותה אליכם במרץ. חזיון.

מי זה 3? באיזה רשת מדברים אלי?

ג. אלטשולר:

יכול להיות שברן אומר.

ידין:

אני כמה פעמים ברחתי לרשת של ברן ודיברתי איתו. למשל, הצבנו כמה טנקים באזור אדול. הילסקריס שהיה לי דיווח על טנקים של האויב שנכנסים לגדרה שלו. אסרתי לו שיזהר, גרוד טנקים עולה עליו, או תיאמתי שלא ידפוק אותם.

ג. אלטשולר:

כמיענוח

אנו מנסים לפענח את החלומה. בהקלטה שיש לנו לא כתוב מי אומר למא אצפה, רק בהחלה יש שם.

ידין:

בהחלה מדבר ששון - 50 של אמיר, כאן 111. (מתקבל על הדעת שמדבר אתך). - היחידה שלכם שנמצאת על זנגויל עוזבת אתכם לצורך ביצוע מסימה באזור חזיון. אתה י לפרש את זאת כדיווח -

ג. אלטשולר:

או דיווח לאחר מעשה, או פקודה.

ידין:

קודם הוא אומר את זאת, ואחר כך שואל - אם יש לך יחידה בזנגויל. והוא אומר ש-3 אומר שיש. מי

זה 3?

עכשיו אני מבין: 1 זה היה 252; 2 היינו אמרנו
וברן היה 3, ברשת הפיקודת. אז הוא אומר -

ג. אלטשולר:

ברן אומר שיש לך יחידה.

אז - ברן אומר שיש, יקח אות ויחזיר בגמר חזיון.
זה ברור. מה אחת עושה כשאתה מקבל דבר כזה.
אני צריך להגיד את זה למפקד שלי. אני מקווה
שהוא שומע את זה גם כן, ולא, אני אומר את

יריין:

ג. אלטשולר:

ה לאותה יחידה או למפקד שלי.

היו לך כוחות בזנגויל?

לסקוב:

אני לא זוכר בשלל הזה אם היה או לא. בגזרה
של זנגויל כן היו כוחות, אבל יותר עמוק.

ג. אלטשולר:

421 היתה בהכרעה. האם פב-421 הוציאו כוחות
לזנגויל?

לסקוב:

אינני זוכר. בשלב הזה אינני זוכר.

ג. אלטשולר:

צריך להזמין את מפקד הגדוד.

לסקוב:

אך העיד בפנינו שבני החקשר אתו ישירות
ואמר לו - חתן לי גדוד שלך. אז הוא
אומר, אני צריך ל- לברר אם יש פקודה. אחר-כך הוא אומר - דיברתי עם אריק, אין
שום פקודה.

יריין:

זאת אוסרת, אריק לא מאשר לך?

ג. אלטשולר:

אחרי כן חכ.

לפני כן רשמה או.

רשמה תכ

הער - אל"ם ג. אלטור

ידין:

כן הוא מבין.

ג. אלטור:

כן, אם אני קבלתי את החודעה, אני העברתי לאריק.
יש במטה הכללי הקלטה של הרשת האוגדתית שלנו, אפשר
לשמוע שם אם אני אומר את זה או לא.

לנדוי:

האם אתה היית זקוק לפקודה של אריק כדי לברר זאת?

ג. אלטור:

במקרה כזה, המערכת היא כזו, שכאשר יש לי קשר עם אריק,
אני לא מעיז להוציא גדר, בלי לדווח לו על זה. במקרה
שהקשר נותק, אני והסגן עושים קנוניה - נקרא לזה - ואנו משאירים גדר
כדי להגן על הגזרת. פעמיים אוחז בפני עובדה, אך אני מנצל את זה שאין
איתו קשר. אני המיד יכול לומר אחר-כך: חשמע לא היה קשר, לא היית,
עולים מאה טנקים - החלטתי.

לנדוי:

אך פה היה לך עוד קשר.

ג. אלטור:

אני חושב שהיה לי קשר. בשלב הזה היה לי קשר. אם
פנו אלי ופניתי אליו, יכול להיות עוד דבר - שבדברתי
איתו בטלפון, כי היה לנו סדור של צ"ן - רדיון-שלפון, ויכולתי לדבר איתו
בכמה מקרים בטלפון, כאשר זה אינו מוקלט אך אני יודע שהטכ"ל בכור
הקליט את האוגדה כל הזמן, וזה צריך להיות באותו זמן. עם אריק דברתי
כשהי אפטריות - ואז זאת אני רוצה להגיד כאן: ברשת האוגדתית וכמה שנקרא
רשת פנים-אוגדה, זהו הפנים של רשת האוגדה, הרשת הפנימית של מפקדת
האוגדה, שבהרבה מקרים הייתי מדבר בה איתו ועם קציני המטה, אותה לא הקליט
בשום מקום במטה הכללי, אך אצלי בכור היו כאלה שהקליטו.

ידין:

פה יש מקום כוודר שלא נאמר אל מי הוא אומר: "הבנת את
הפקודה? לאריק יש פה אגנט יחידה והוא יעביר אותה לברן
לצורך קריטריון, כאשר הוא יגמור, הוא יחזור." יכול להיות שאת זה הוא
אומר לשטון שיושב לידו, ואז שטון אל 50: "היחידה שלכם שנמצאה על זנבויל
עוזבת אותך לצורך כצוע משימה באזור קאזבינג-חזיון, בגמר המשימה תחזור
אליו. יש לכם יחידה כזנבויל. 3 אומר שיש, הוא יקח אותה ויחזור אותה
עם גמר הפעולה. אתה כנראה, או שהבנת שזו עובדה..."

הער - אל"ם ג. אלשור

ג. אלשור: או שאני לא זוכר, או שאני משער שאני מכיר את עצמי

ואמרחי זאת לאריק. גבי עסיר דרש ממנו, ואריק אמר

לו: לא, לא מאשר. אריק גם ראה - לאחר שה שאנו רניט בו - שראה את כל
הסיבה 500 של ברן עוסדה מאחור ולא עושה כלום, מדוע אני צריך להעביר
גדוד?

ירין: הוכוח הוא אם היתה פקודה והאם בוצעה הפקודה הזו.

ג. אלשור: שהיתה פקודה זה ברור, השאלה היא אם הגיעה אלי והאם

העברתי אותה לאריק.

ירין: זה מה שאנו רוצים לדעת.

ג. אלשור: אני מציע שיקחו את סליל ההקלטה בשעות האלה במסכ"ל וישמנו

אם העברתי כרשת האוגדתית. יכול להיות שלא העברתי כרשת

האוגדתית, והעברתי באיזו רשת פנימית של המפקדה שאותה לא העבירו למטה הכללי,

יש עוד יהודי אחד מענף הסטוריה, פאזר איש מלואים, רס"ן לויין | שיש בשעות

האלה לידי וראה כל דבר.

היו"ר אגרנט: באיזו רשת הקליטתך

ג. אלשור: ברשתות של האוגדות. ברשתות הפקוד של האוגדות.

היו"ר אגרנט: תודה רבה לך.

ג. אלשור: אחס לא שואלים, ישנו החלק כאשר חזרנו באותו יום, והיתה

עוד מלחמה, וכאן כאשר חזרנו מוצא היים ארוז על ציר סליס

הסון נפגעים של האוגדה של ברן שלא פונו, ואז לקחתי יהודה רפואה שלמה עם

הדוקטור כדי לפנות את כולם, בעד זה רשום בספרי חר"ם שלנו, כי שפלנו ב-2200

נפגעים, כל נפגעי החסיכה של קרן. מצאנו כאן לאורך הציר הזה כמה אגדים שלמיכ

פצועים שלא לקחנו אותם.

7574

.63. 70 .

ועדת החקירה - 1.8.74

ישיבה קל"ד - אחה"צ

ת.כ.

הער - אלי"ם ג. אלשור

רק כאשר חזרנו לתפוס את המקומות...

כאוחס מקומות שהייתם בהם?

ידין:

ג. אלשור: הברקה לא הלך. הגזרה שלנו היא על-ידי שליטתן. כאן היתה החקפה על טוביה (מצביע על הספה). הוא שיחק חמישים כלים שלהם. כאן בנצי, ספקד גדוד הסיור, משתתף בהחקפה מצפון לדרום, ואיני זוכר אם כיום הזה הוא נהרג או לסחרת.

באותו יום.

לסקוב:

חזרה רבה.

ג. אלשור:

(הישיבה ננעלה)